

(1) குறுந்தொகை

சவேலங் கொடியோன் (கடவாள் வாழ்த்து), சயே (பாடல் -1), மூதிர் கடவாள் (87),
நடுவளே (111), தயெ்வம் (263), மூருகு (362).

(2) நற்றிணை

மூருகு(47,82,225), நடுவளே (173), கடவாள்(251), தயெ்வம் (351), அணங்கு(376).

(3) ஐங்குறுநூறு

அணங்கு (28), சயே (242), கடவாள் (243, 257), மூருகு (245,247,249,308), மலவைவான்
(248), மலவைறகை கடவாள் (259), விறல்வளே (250).

*அணங்கு – மூருகவளே என்று உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

(4) அகநானூறு

மூருகன் (1,59,98), கடவாள் (13,156), நடுவளே (22,98,120,232,382), மூருகு
(11,28,118,158,181,232,288) நடுடியோன் (149).

(5) கலித்தொகை

தயெ்வம் (39), சயே (39,104) கடவாள் (93).

(6) பரிபாடல்

சயே (5, 21), சவேவளே (5), மூருகு (5,8), மூருகன் (21), கடம்பமர் சலைவன் (8),
கூன்றமர் ந்தாண்டான் (17), சலைவன் (18,21), மாஅல் மூருகன் (19), நடுவளே (21).

(7) பதிற்றுப்பத்து

மூருகு (26)

(8) புறநானூறு

சயே (14,120,125), மூருகன் (16,23,299), நடுவளே (55), மூருகு (56,259), கடவாள் (158).

மறேச்சுட்டப்பட்ட பெயர்களில் உரகைகள் வாயிலாகத் தயெ்வம், கடவாள், அணங்கு
போன்றவை அனதைத் தும் மூருகனுக்குரிய பெயரீடுகளாக கொள்ளப்பெற்றிருப்பதனைக்
காணவியலுகின்றது.

0000000000000000

மூருகப்பெறுமான ஒப்பற்ற ஆறு தலகளையும், பன்னிரண்டு தளங்களையும்
தன்னகத்தே ஓராங்கே பெற்றுள்ளதுபரிபாடல் விளக்குகிறது. (பரி.5) மலையும் மறியும்,
மயிலும், சவேலும், வில்லும், மரனும், வாளும், ஈட்டியும், கோடரியும், மழுவும்,
கனலியும், மாலையும், மணியும் ஆகியவற்றதைத் தன்பன்னிரண்டுத் திருக்கைகளிலும்
கொண்டவன் எனபதை நபில்கள் பசேம். இனி இவனே நம்படகைக்குத் தலவைன் என
எண்ணி மூருகனுக்குத் தீக்கடவாள் கோழியையும், இந்திரன் மயிலையும் தந்தனர்.

Written by - க. விஜய் ஆனந்த் , முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்புலம் ,
புதுவடை பல்கலைக்கழகம் , புதுச்சேரி-14 -

Thursday, 25 October 2018 21:21 - Last Updated Monday, 31 December 2018 20:53

இயமன் வளம் காட்டு மறியை ஈந்தான் . பிற தேவர்கள் தந்த மறியும் , மயிலும் , சவேலும் ,
வில்லும் , மரணம் , வாழ்வும் , ஈட்டியும் , கரோடியும் , மழுவும் , கனலியும் , மாலையும் ,
மணியும் ஆகிய இவற்றைப் பன்னிரண்டுத் திருக்கதைகளிலும் காட்டு
அமரப்பட்டகைக்குச் சுவைவளே தலைவனான சயை தியை எடுத்தியம் புகிறது சங்க
இலக்கியம் .

ஊழல்

முருகனின் தோற்றப் பொலிவினசைச் சங்கப் பாக்கள் முன்னிறுத்துகின்றன.
கூறுந்தொகையில் முருகன் திருவடியின் நிறத்திற்கும் , அழகிற்கும் தாமரை மலர்
உவமையாகச் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. முருகப் பெருமானின் அணிந்துள்ள ஆடையானது சிவப்பு
நிறம் பொருந்திய கண்களின் மணியினசை ஒத்ததாய் அமைந்துள்ளது. மலையும் , அகநானாற்றில்
நடுவளையின் சமமணிக் குச்சிச் சுவைவானமும் , அவ்வானத்தையொட்டி வரிசையாகப்
புறந்து சிலையும் காக்கிற முருகனது மார்பிலணிந்த மூத்தாரமும் உவமையாகச்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அகம் 120) பரிபாடலில் “மயிலும் கயந்தலை முந்நான்கு
முழுவத்தோள்” என்றும் வரியில் ‘சயை’ மத்தளம் போன்ற பன்னிரண்டுத் தோள்களை
உடையவன் (பரி.5) என்றும் , “ஞாயிறுநீர் நிறத்தகை” (ஞாயிறு எழுச்சிக்கண் உண்டாகும்
நிறத்தகை) பெற்றவன் என்றும் பொருள்படும் சொற்கள் உள். முருகப் பெருமானின்
உடையும் , மாலையும் சிவந்த நிறமுடையன. வறே படையும் பவழக்கொடியினது நிறத்தை
ஒத்துள்ளதுபரிபாடலின் 18 -ஆம் பாடல் “உடையும் ஒலியலுஞ் சயையென்றாங்கே”
“படையும் பவழக்கொடிநிறம் கொள்ளும்” என்ற பாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்தும் .
செந்தீயைப் போன்றதொரு நிறத்தையும் , ஞாயிறினது மண்டிலத்தையும் ஒத்த
நிறமுடையவன் என்பதை “உருவம் உருவத்தீ ஒத்தி முகனும்” , “விரிகதிர் முற்றா
விரிசுடர் ஏத்தி” என்ற பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

ஊழல்

கூறுந்தொகையில் இடம்பெறும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் சவேலங் கொடியோன்
என்று கருதப்படும் . சவேற் கொடியே மட்டுமன்றி, மயிலையும் கொடியாக உடையவன்
என்பதை அகநானாற்று (பாடல் . 149) கூறிப்பிடுகின்றது. “பல்பொறி மஞ்ஞை வலெக் கொடி
உயரிய” என்ற வரியில் இதனகை காணலாம் . 8 ஆம் பரிபாடலில் முருகப் பெருமானின் கொடி
சவேற் கொடி என்று விளக்கப்பெறுகிறது. மயிலையும் , கரோடியையும் சுவைவளே
ஒருசரேக் கொடியாகக் காண்ட சயை தியை (பரி.17) பாடலால் அறிய முடிகிறது. பரிபாடல்
18, 21 -ஆம் பாடல்களில் மயிற்கொடியினசை உடையவன் என்று வரும் சயை தியும்
தெளிவுதரும் .

ஊழல்

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு இறைவனும் தனக்கென ஓர் ஊர்தியினசை சிறப்பாகக்
காண்டு தன் தொழிலினசைச் சயை வர் . அவ்வகையில் முருகப் பெருமானின் ஊர்திகளாகப்
‘பிணிமுகம்’ என்றும் யானையும் , மயிலும் அமைகின்றன.

அகநானாற்றில் முருகப் பெருமானின் களிற்றைத் தன் ஊர்தியாகக் காண்ட சயை தியை,

“கடம்புங் களிறும் பாடித் தொடங்குபு” (138)

என்ற பாடல் வரி உணர்த்துகின்றது. மலையும் களிற்றைத் தன் ஊர்தியாகக் காண்டுள்ள
சயை தியை (புறம் .56) பாடலால் அறியமுடிகிறது. 5 -ஆம் பரிபாடல் பிணிமுகம் என்றும்
யானையை ஊர்தியாகக் காண்டதையும் , மயிலை ஊர்தியாகக் காண்டதையும்

Written by - க. விஜய் ஆனந்த் , முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்புலம் , பாதுவைப் பல்கலைக் கழகம் , புதுச்சேரி-14 -

Thursday, 25 October 2018 21:21 - Last Updated Monday, 31 December 2018 20:53

இவ் வுலக உயிர் கள நிலபெற றன என னும் சயெ தியகை குறுந் தொகையின கடவுள் வாழ் த துப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

பண்டதைத் தமிழர்கள் மரத்தின்கண் தயெவம் உறகின்றது என்ற நம்பிக்கை உரையோராய் விளங்கியதை இலக்கியங்கள் கூறும். அவ்வகையில் குறுந்தொகையின் 87 ஆம் பாடலில் “மன்றமராஅத்த பளேமுதிர்க் கடவுள்” எனும் அபியில் மூர்குப் பெருமான்கடம்ப மரத்தின்கண் உறையும் சயெ தியை அறிய இயலுகிறது.

ஐய்யுலக உயிர் கள நிலபெற றன என னும் சயெ தியகை குறுந் தொகையின கடவுள் வாழ் த துப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் சடங்கு சார்ந்த தொன்மங்களும் ஒருசேரே இடம்பெற்றுள்ளன. வலேன் வறியயர்தல் என்னும் பகுதியில் தலமைகள் உடல் மலிவுற்றமை தயெவத்தால் வந்தது என எண்ணி, உறவினர் மூர்குவளேக்கு வறியாட்டு நிகழ்த்திய சயெ தி,

“உண்துறை அணங்கு இவள் உறநையே ஆயின” எனும் ஐங்குறுநூறு நூலில் (பாடல் – 28) இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம். மலேம் ,

- “சயே மலநாடன் சயெ த நோயே” (ஐங் . 242)
- “கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பணை” (ஐங் . 243)
- “மூர்கு என மொழியும் ஆயின” (ஐங் . 245)
- “அணங்கும் அணங்கும் போலும் அணங்கி” (நற் . 376)
- “அன்னை அயரும் மூர்குநின்” (நற் . 376)
- “மூர்கு அயர்ந்தது வந்த மூதுவாய் வலே” (குறுந் . 362)
- “நடுவளே பணைத் தணிகுவள் இவளென” (அகம் . 22)
- “மூர்காற்றுப் படுதத உருகெழு நடுநாள்” (அகம் . 22)
- “சலெவன் பெரும் பெயர் ஏத்தி வலேன்” (அகம் . 98)

புறநாற் அடிகள் சடங்கு சார்ந்த தொன்மத்திற்குச் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

ஐய்யுலக உயிர் கள நிலபெற றன என னும் சயெ தியகை குறுந் தொகையின கடவுள் வாழ் த துப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

புராணம் என்பதற்குப் பழங்கதை என்பது பொருளாகும். மூர்குகைக் குறித்த புராணச் சயெ திகள் சங்க இலக்கியத்தில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.

மூர்குகன் அலுணர் கலுக்குத் தலவைனாக விளங்கப்பெற்ற சஃரபதுமனையும், அவனது சூறந்த தாரையும் அழித்த சயெ தியை இலக்கியங்களால் புனையப்பெறும். அவ்வகையில் குறுந்தொகை (பாடல் . 1) “சலெவளம் படக்கொன்றலுணரத் தயேத்த” சயெ தியும், கடலின்கண் நடவலே மாமர வலிவாய் நின்ற சஃரபதுமனை மூர்குவளே அழித்தச் சயெ தியும் கருத்தக்கன . 59 ஆம் அகநானூற்றுப் பாடலில் “சஃரமரங் கறுத்த சூடரிலை நடுவலே” என்ற குறிப்பும் காணக்கிடக்கிறது.

“ஓன்னாதாரக் கடந்து அடமம் – உரவூரீ ர் மாகொன்ற” (கலி. 27)

“மாகடல் கலக்கூற மாகொன்ற மடங்காப்போர்” (கலி. 104)

“சஃர்கொன்ற சலெவலோற்பாடி பலநாளும்” (கலி. 93)

Written by - க. விஜய் ஆனந்த் , முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்புலம் ,
புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம் , புதுச்சேரி-14 -

Thursday, 25 October 2018 21:21 - Last Updated Monday, 31 December 2018 20:53

“சூரபுலம் முழுமுதல் தடந்த பரே இசை” (பதிற் . 11)

“முருக உடன்று கறுத்த கலி அழி ம஠தர” (பதிற் . 26)

“ச஠ர்நவலை முருகன் சூற்றத்து அன்ன” (புறம் . 23)

“நோயுடலை நுடங்குச஠ர் மாமுதல் தடந்த” (பரி. 5)

புறவர்கள் கவனத்துக்கூரியவை.

மலேம (பரி. 18), (பரி. 21) புறவ பாடல்களும் ச஠ரபுலமை முருகன் வறெற்றி க஠ண்ட சிறப்பினை ஂடுத்துரகைக்கின்றன.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

முருகப்பெருமான் கருகப்பெயர்க்குன்றம் என அழகைக்கப்படும் ஓரு மலையைத் தன் வலே க஠ண்டு அழித்ததை “ந஠ஞ்சுபக ஂறிந்த அஞ்சுடர் ந஠டுவலே” (கூறுந் . கட.வாழ்) பாடலால் அறியமுடிகிறது. (பரி. 5), (பரி. 19) பாடல்களும் இவ்வாறு மலையைப் பிளந்த செய்தியினைக் கூறிப்பிடுகின்றன. கருகப்பெயர்க்குன்றம் என்பது கிரௌஞ்சு மலையின்பது உரகைச்சய்தி.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

முருகவளே வள்ளியுடன் க஠டிச் சனெற்றதைக் கூறிப்பால் “முருக பூணர்ந்து இயன்ற வள்ளி புல” ஂனும் நற்றிணை 82 ஆம் பாடலானது சூட்டுகிறது. வள்ளியை முருகக் கடவுள் மணந்த செய்தியை 9 ஆம் பரிபாடலானது ஂடுத்துரகைக்கிறது.

அதற்கான சான்று வருமாறு,

“மயிரு ந஠ற்றிமயுண் கண்மான்மறி துணைமணந்த ஞான்று”

முருகன் – வள்ளி ஆகிய இருவருக்கும் இடயை ஆன உறவு முறையானது இலக்கியங்களில் தளிவூறச் சூட்டப்படும். ஆனால் முருகக் கடவுள் தவேசனையை மணந்த செய்தியானது கூறிப்பால் மட்டும் (பரி. 9ஆம் பாடலில் காணப்படுகிறது. இவதை தவிர வறே ஂந்த ஂட்டுத்த஠கை இலக்கியத்தின் கண்ணும் தய்வானபற்றிய கூறிப்புகள் இல்லை. சங்க இலக்கியங்களில் தய்வானபை ஂன்ற ச஠ால் இடம்பறெவடே இல்லபை ஂன்பதை அறியமுடிகிறது.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

முருகனுக்கூரிய படவீ ஠ுகள் ஆறென்ப. சங்ககாலத்தில் ‘படவீ ஠ு’ ஂன்ற கருத்தாகம் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் பின்னர் வந்த படவீ ஠ுகளின் செய்திகள் சங்க ந஠ல்களில் ப஠ரூத்திப் பார்த்திருப்பதாகச் சிலர் கருதுவர். அவற்றை நிரல்புத்துவது தவே. முருகப்பெருமனின் ஆறுபடவீ ஠ுகளும் முதலாவதாக அமையும் திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்புகள் மிகுதியாக இடம்பறெறுள்ளன.

“ஓன்னாதார்க் கடந்து அ஠஠ம் . உரவூரீ ர் மாக஠ன்ற” (கலி-27) ஆம் பாடலில் திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகப்பெருமான் ச஠ரபுலமை அழித்தச் செய்தி கூறிப்பிடப்பட்டுள்ளதென்பர்.

Written by - க. விஜய் ஆனந்த் , முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் , சூப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்பாலம் ,
புதுவதைப் பல்கலைக்கழகம் , புதுச்சேரி-14 -

Thursday, 25 October 2018 21:21 - Last Updated Monday, 31 December 2018 20:53

•தீர்துமால் , சிவன் , பிரம்மன் , பன்னிரு ஆதிதர , அசுவனிமருத துவர் , வசுக்கள்
என்மரூம் , உருத்திரர் , திக்கூப் பாலகர் , தேவர் , அசுரர் , முனிவர் ஆகிய அனைவரும்
தீரூப் பரங்குன் றத்தின்கண் வந்து உறவைதால் குன்றம் இமயமலகைக்கு நிகராகச்
சூட்டப்பட்டதுள் ளதைப் பரிபாடல் – (8) விளக்குகிறது.

•இமயக் குன்றினில் உள்ள ஏனையச் சூனகைகளினும் சிறந்தது தீரூப் பரங்குன் றத்துச்
சூனகை என்பதும் , அவை என்றும் வற்றாமல் ஓரே நிலையில் இருப்பது சிறப்பாகும்
என்பதும் கற்றப்பட்டதுள் ளன.

•குன்றின்கண் இசைக்கரவிகள் , நறுமணப் புகைகள் , வானளாவி நிற்பதைப் பரி. 17ஆம்
பாடலானது விளக்குகிறது.

•ஐந்து வகையான மலையைப் பொருள்களகை குன்று பற்றுத் திகழ்வதைப் பரிபாடலின்
18ஆம் பாடலால் அறிய முடிகிறது.

மூருகப்பெருமானின் படவை டுகளூள் தீரூப் பரங்குன்றச் சிறப்புகளே
எட்டுத்தொகையில் மிகுதியாக இடம்பெறுகின்றன. ஏனைய படவை டுகளாக
விளங்கப்பெறும் பழனி மற்றும் தீரூச்சநெதிரர் ஆகியவகை குறிப்பால் மட்டுமே
சூட்டப்பட்டதுள் ளன.

00000000 (000000)

மூருகக் கடவுளின் ஆறுபடவை டுகளூள் ஒன்றாக அமையும் பழனிமலை பற்றிய
குறிப்புகள் (புறம் . 158) ஆம் பாடலில்) காணப்படுகின்றன. கடையெழு மலையில்
மூருகன் கோயில் கொண்டதுள் ளதைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதாகச் சில பகுதிகள்
அமையின்றன.

00000000 (00000000000000000000)

மூருகனது ஆறுபடவை டுகளூள் இரண்டாம் படவை டாக அமையும் தீரூச்சீ ரலவையின்
எனப் பெயர்பெறும் தீரூச்சநெதிரின் சிறப்பைப் புறநானுற்றுப் பாடலில் காணமுடிகிறது.

“வெண் தலையை புணரி அலகைக்கும் சநெதில்” (புறம் . 55)

வெண்மையான மேற் பரப்பினையுடைய அலகைகள் தீரியும் தீரூச்சநெதிரர் எனச்
சிறப்பிக்கப்படுகிறது. இப்பாடலில் இடம்பெறும் சநெதில் என்ற பெயர் மூருகனது
உறையும் தீரூச்சநெதிரையும் , மூருகனையும் குறித்த சொல்லாய் அமைந்துள்ளது.

0000000000

தமிழரின் அக வாழ்விலும் , புற வாழ்விலும் மூருகக் கடவுள் நெருங்கிய தொடர்பு
கொண்டிருந்ததை இலக்கியங்கள் நமக்கூப் பகர்கின்றன. அவ்வகையில் மூருக வழிபாடு
தமிழ் மக்களின் சமய வாழ்க்கையில் தனித்தொரு இடத்தைப் பெற்றுள்ளது
அறியமுடிகின்றது.

0000 000000 00000000

1.அண்ணாமலை, வ.ே., (2000), சங்க இலக்கியத்தில் தொன்மக்களஞ்சியம் , மதுரை
காமராசர் பல்கலைக்கழகம் , மய்யப்பன் தமிழாய்வகம் , சிதம்பரம் .

